

عنوان مقاله:

ظرفیت های عملی تقرب بین شیعیان و صوفیه اهل سنت پاکستان، به ویژه بریلویه

محل انتشار:

پژوهشنامه مذاهب اسلامی، دوره 9، شماره 18 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندگان:

محمد بهزاد - دانشجوی دکتری تصوف و عرفان اسلامی، دانشگاه ادیان و مذاهب، قم، ایران

علیرضا ابراهیم - استادیار ادیان و عرفان، دانشگاه ادیان و مذاهب، قم، ایران

مهدی فرمانیان - استاد گروه مذاهب کلامی، دانشگاه ادیان و مذاهب، قم، ایران

تقی صادقی - دانشجوی دکتری علوم قرآن و حدیث، دانشگاه فردوسی، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

افراط گرایی و خشونت از جمله آسیب های جدی است که باعث گسست میان کشورهای اسلامی می شود و افزون بر دشوارکردن هم زیستی، سرمایه های اقتصادی و فرهنگی را نیز به نابودی می کشاند. در این بین، پاکستان به عنوان دومین کشور پرجمعیت اسلامی که سابقه تعامل پنج هزارساله تمدنی با ایران دارد، مدت ها است گرفتار تفرقه مذهبی است و این بر روابط سازنده آن با همسایه غربی اش، ایران، هم تاثیر منفی گذاشته است. با توجه به گرایش ها و ویژگی های تشیع ایرانی و تسنن صوفیانه پاکستان، به نظر می رسد یکی از راه های تقرب و وحدت، همانا توجه بیشتر به باورها و سنن مشابه و مشترک در منطقه، خصوصا محوریت اهل بیت (ع)، است که هم در تشیع و هم در تصوف این مناطق وجود دارد. تاکید سلاسل صوفیه بر اتصال خرقة خویش به اشخاصی از اهل بیت (ع)، توسل به ایشان، زیارت قبور سادات و اولیا، و ... نشان از ظرفیت تقرب فراوان محبت اهل بیت (ع) در بین تمامی فرق دارد. بریلویه جماعت اصلی صوفیه پاکستان است که ظرفیت های خاصی برای ارتباط با تشیع دارند. در این مقاله راهبردهای بهره گیری از ظرفیت محبت به اهل بیت (ع)، گرایش های صوفیانه آنان، رویکرد ضدتکفیری و وهابیت ستیز و ظرفیت دیپلماسی علمی حوزوی و دینی بریلوی ها به همراه راهکارهای عملی تحقق آن، که حاصل تعاملات و مشاهدات نزدیک میدانی با جامعه هدف بوده، بررسی شده است.

کلمات کلیدی:

اهل بیت (ع)، تقرب، تصوف، تشیع، بریلویه، پاکستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1610009>

